

A szinkronizálás

A szinkronizálás története több mint 70 éves hagyománnyal bír. Minden a '30-as évek végén kezdődött, amikor bejött Európába az amerikai hangosfilm. A fasiszta kormányok ugyanis félték az amerikai, az angol nyelv terjedésétől. Akkor találták ki, hogy szinkronizálni kell a filmeket németre, olaszra. A '30-as évek végén a magyarok is megpróbálkoztak ezzel, több-kevesebb sikerrel. Magyarországon csak '45 után futott fel a szakma, amikor már zömében, sőt szinte csak szovjet filmeket vetítettek itthon. Akkoriban egy Szovjetunióból jött elvtárs, bizonyos Butkov elvtárs tanította be a magyar szinkronosokat az alapvető fogásokra, nehogy akár egy fél hang is elveszen az eredetiből, nehogy sérüljön a mondanivaló.

fotó: archív

Azóta persze rengeteg minden változott, modern stúdiók és technikai felszerelés várja a szinkronszínészeket. Ez egy kialakult kör, a főbb szerepekhez szinte mindig ugyanazok adják a hangjukat. Kinek ne lenne ismerős egy ilyen vagy ehhez hasonló felsorolás bármilyen 90-es évekbeli film végéről:

„További magyar hangok:

Cvetkó Sándor
Grúbert Hugó
Madarász Éva
Kautzky Armand
Sörös Sándor
Lux Ádám
Kránitz Lajos
Csuja Imre
Csík-Csaba Krisztián
Csankó Zoltán
Szabó-Sipos Barnabás
Menszátor Magdolna
Andresz Kati
Zakariás Éva
Galbenisz Tomasz
Vicián Ottó
Selmeczi Roland
Zsigmond Tamara
Rosta Sándor
Farkaszinkszky Edit”

fotó: archív

A szinkronizálás módszere sokat változott. Régen a színészek felkészülhettek a munkára: stábvetítés keretében, kezükben a szöveggel megnézték a filmet, és akár a színházban, a rendező irányításával megbeszélték a szerepeket.

De volt idő próbálni is, mert akkoriban még magát a filmet vágták fél perces gurigákra (tekercsek-re), s a vetítógépen végtelenítve addig futott a rövidke részlet, amíg a színész és a rendező felvételt nem rendelt. A képet mozivásznon látták, eredeti méretében, így a szinkronművész jobban követhette az arc minden rezdülését. A mai szinkronművészek videóra átirrt, tévényi méretű (jobb esetben 72 cm átlójú) képeket kapnak, akkor is, ha mozifilmen dolgoznak. A kisméretű kép, a belógó mikrofon, a csaknem szemmagasságba emelt szöveglista mind-mind szükséges,

de zavaró tényező, megnehezíti a beleélést. Nincs stábvetítés, a színészek csak annyit tudnak a figuráról, amennyit a rendező sebtében elmondhat róla. Egyedül a rendező látja egészben a filmet. A stáb tagjai és a szereplők szinte soha nem látják egészben a filmet, amit szinkronizálnak, legfeljebb később, ha megveszik rá a mozijegyet, vagy véletlenül épp elkapják az egyik tévécsatornán.

Jellemző még, hogy a hangjukat hivatásos színészek adják az adott filmhez, sorozathoz, nekik ez egyfajta plusz kereseti lehetőség a színpadi és filmes produkciók mellett. Azonban új arcokra szükség van, már csak azért is, mert egy filmben nem csak a főbb szereplők hangját kell szinkronizálni, hanem a statisztákét, kisebb szereplőkét is, például egy pincérnőt, akinek kétsoros szövege van, van akár egy tömött étteremben a háttérben beszélgető embereket. Ha valakit megfogott a szinkron világa, és szeretne ezzel foglalkozni, először ilyen kisebb szerepekkel próbálkozhat. De ezt sem akárhogy! Egy tanfolyammal kell kezdeni ezt a pályát is, ahol a legfontosabb ismereteket meg lehet szerezni. Egyetemi képzésben ezt nem lehet tanulni, még a Filmművészeti Egyetem szakjain sem foglalkoznak a színészek szinkronos képzésével. Azonban több OKJ-s tanfolyan közül lehet választani. Az igényesebb helyeken felvételi után lehet bekerülni, majd beletanulni a szakmába

fotó: blikk.hu

Csörögi István,
fotó: archív

Csörögi István az **Etalon Stúdió** alapítója és oktatója. Elmondása szerint az órák három fő részből állnak: beszédtechnikai, olvasástechnikai és színészi játék kurzusokon vesznek részt a tanulók. A záróvizsga után képesek arra, hogy bármilyen filmben szinkronizálhassanak, azonban az elhelyezkedési esélyeik nem fényesek.

Horváth Gergely elvégezte az Etalon Stúdió tanfolyamát, azóta alkalmi jelleggel jár szinkronizálni. Elmondta, hogy főállásként nem lehet végezni, különösen az első időszak-

Horváth Gergely

Infók az ETALON Stúdióról:

A szinkronszínész tanfolyam 250 óra (egy éves), az órák megegyezés szerinti időpontokban (A tavasszal induló tanfolyam számára péntekenként 17-től 21 óráig és szombatonként 9-től 14 óráig) lesznek megtartva. A képzés díja bruttó 300 ezer forint, amelyből 50 ezer forint előleg a sikeres felvételi elbeszélgetés végeztével fizetendő.

A végzett tanulók egyéni vállalkozóként menedzselik saját magukat, stúdióról stúdióra, rendezőről rendezőre járva, kezdetben tömegjelenteken dolgozva, aztán ha kellőképp kitartóak és persze tehetségesek, nagyobb szerepeket is kaphatnak. Gergő olyan filmekben kapott kisebb szerepeket, mint a Valkűr vagy a Trópusi vihar, illetve dokumentumfilmekben is hallhattuk a hangját.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
Barta Virág